

200 (500) עכשיו 338; בס"ח שרותים 3305 ימלאו 2185; ס"ח כללי
25,000 ימלאו 7525.

עכשיו קצין תותחנים - לובקה, יבוא בטקופו שפוליק (אלונים,
עכשיו בחיל אלכסנדרובי).

יש לרברי לרר בעשרת אלפים מאומנים בכלל, בפלמח מאומנים
כ-2500, כ-2500 בפלמח יש להם אימון של 2-4 שבועות, בנחשון פעלו
חיילים שקיבלו אימון של 10 ימים.

- בערב ישיבה עם ישראל, שקולניק, יוסף יז, לרר - על גיוס כוח
אדם, מלבד 15,000 איש החסרים לגיוס "מלא" - חרי המנוינים לרעהי
אינם מנוצלים, והמפקדים מרחקים יותר מדי אנשים בהרבה מקומות
למעלה מההכרח ואינם מפעילים בקרבות די אנשים לפי הצורך.
הכשלונות בבני יושע נגרמו רק מפני שלא גייסו לפעולה
כוחותינו שאפשר וצריך היה לגייס - מהמשקים. יותר מדי פועלים
מחור שיגרה וגייסה ביורוקרטיה. יותר מדי כפופים למושגים סטטיים.

26.4.48

בבוקר שיחה עם גולדה, אינה יודעת משום מה היא שרויה
בהרגשת קיפוח. נכונה ללכת לירושלים אם יוטל עליה - למעשה כבר
הוטל עליה.

- ישיבת צ.ג. כמעט שחילקו התפקידים: רזנבליס - משפטים, שיטתית - משטרה וערבים, רמז - תחבורה, בנטוב עב"צ, ציולינג - הקלאות (טרם הוחלט ביניהם מי יקבל כוח האדם), שפירא - עליה, פישמן - ירושלים, מזה - חוץ, קפלן - כספים. הודעתי שטרם החלטתי אם אקבל מקום בי"ג וחיק הבטחון.

- משלחת של אנשי חיפה: גיטל לוויין, דר גולדהמר (ע"ח), בר רב האי, איזנשטר, פרידלנד. מתאוננים שההגנה השתלטה על המוסדות היהודים. המפקד ממנה אנשים לתפקידים אזרחיים: ליועץ אדמיניסטרטיבי - עקביא (היה אדיוסנדר של וינגייט, עכשיו קצין החוק), יועץ כלכלי - יהודה כרמי (חבר המפקדה), יועץ משפטי - עוד קוזרמן, מרכז לרכוש ערבי - גוטליב (בעל בית חרושת צבק, קצין לעניינים אזרחיים - יחוסע ווסצינה, כל הסידורים נעשים בלי מגעים ועדת המצב ועם אכא חוסי, הבטחתי לסדר הדברים במשך ימים אחדים - עליהם להבין שהגנה אחראית עכשיו במידה רבה על שלום העיר והיתה מוכרחת לאחוז באמצעים שלטוניים. מפקד ההגנה בעיר פרסם הודעה האומרת: 1) המוסדות היהודים כוסיפים לפעול בינתיים כרגיל. 2) מונחה ועדה לחפול בתושבים הערבים וברכושם, 3) כל תושבי העיר נדרשים לשוב לעבודתם ולחייבת הסדורים, 4) כל תושבי העיר נתבעים לציית ציוח מלא לחיילי ההגנה ולשוטרים העברים אשר מתפקיד וחסייצינים את עצמאותנו העברית בעיר חיפה.

- הזמנתי י.ג. לשיחה. אמרתי לו שלא חייתי מרוצה כל חומן מכל הוסעות וסידורים בארגון שלא הלמו דרכי המלחמה, אבל במידה שיכולתי

נמנעתי משנויים שיש להם או שיש להם משמעות מפלגתית. הנענו עכשיו לשלב מבריע והדברים מעונים תיקון מבלי להתחשב עם כל דבר: (1) פלמח הוא צבא פרטי, מפלגתי וכיתתי, (2) יש מפקדים שאינם במקומם, ויש מפקדים שלא נוצלו. (3) אין מספר צבאי ואיפון צבאי מספיק. לקוי אחד שאין ביסודו אולי שום מצע מפלגתי - חוסר אנרגיביות מלחמתית ואי-ניצול כוח האדם שלנו להתקפות (עזיבת לוד הייתה אמון ואולי לא מוכרחת), אי התקפה על דיר איום לא מוצדקת בחוסר כוחות, כי לחנם אנו מרחקים כוחות רבים ללא הכרח, לא שלחו כוח מספיק לנכי יושע, לזרעין - הכל מתוך אדיקות בריחוק כוחות). הודעתי לישראל על החלטת ההנחלה לבטל תפקיד רמא, אך לפי שעה לא אמרם זאת.

בערב חזר ישראל עם הצעות. (1) פלמח. גם לרעתו מטה ארצי של פלמח לא דרוש. יש לחלק כוח פלמח לבריגדות אחדות, בלתי קשורות זו לזו, במרחבים שונים, אבל בלתי כפופים למפקדי המרחבים, אלא ישר למיקוד העליון. (2) מפקדים: נחום שריג, שמעון, זליצקי - מפקדים טובים. מטה בונסג מומב שיעבוד במטה. דוד לא מתאים. דן יבחן עכשיו (ימקד פעולת המץ). יש להעלות שלמה רבינוביץ ממקלב. יצחק רבין טוב. יוספלה יהיר אבל מפקד טוב. (3) מסכים לחייוק המסטר הצבאי. (4) ביחס לעצמו - בלי סמכות להתערב בכל חדברים אין לו טעם בעבודה, אם כי אם יטילו עליו נגב, עריכת עתון הצבא יקבל על עצמו. הוא מעורב עם הצבור, רואים בה סמכות גבוהה ובלי זאת לא יוכל לעבוד.

לדעתו לא טוב שראש המטה יקבל חוראות ישר ממני. נחוץ מי שיעמוד
באמצע - והוא האיש לכך.

שאלתיו למה ואם נחוץ שאני בכלל אטפל בתיק הבטחון, לאחר
שכל השנים לא הייתי עסקן בהגנה, אם כי הייתי כל חי הגנה,
ענה שבלעדי לא היו עושים הדברים העיקריים ולא מסיגים מה שחשיב
ולא היו יכולים לעמוד במעמדים קשים (נשק, כיבוש דרך ירושלים,
התלהות כבודות אחריות על פנוי ולא פינוי וכדומה) - אם כי אני
מכביר בעניינים אדמיניסטרטיביים - הם מקבלים על עצמם הדין,
מפני העניינים המרכזיים שלהם דרוש כוחי המוסרי, גם הוא אולי
מסוגל להביך דברים - אבל אין בו הכוח לעמוד בפני לחץ ולעמוד
על העיקר כמוני.

אמרתי לו (1) לא אטיל עליו עבודה שלא תיתן לו סיפוק
מוסרי. (2) מסופקני אם מילאתי חובתי - כי מחוץ להנהלה הייתי
נלחם על הסידורים שאני רואה אותם להכרחיים בארגון, וכשאני
אחראי על ההנהלה הייתי נאלץ לפעמים לוותר על הכרתי - משום
דרכי שלום, וחושש אני שיש בכך משום מעילה בשליחות. (3) התיקונים
שהוא מציע לא מספיקים, אילו הייתי חפשי לפקול (מבחינה פנימית
וחיצונית) הייתי בונה שלושה צבאות - כל צבא סאומן וסאזיר באופן
מיוחד בהתאם לתפקידו ושטחו: צבא הגב, צבא ירושלים, צבא שאר
חלקי הארץ. אתמול קיבלתי מלרר רשימה של חלוקת כוח האדם, ונוכחתי
שבמטה אין מחשבה רצינית על חלוקת הכוחות. מתוך 20,000 איש

ניחנו רק 1000 לנגב (עד 15.4.48 - 1061 איש), לירושלים 1680.
זהו אבסורד. עלינו לחנן על אנשים ועל אדמה. על הגנת 12 מיליון
דונם - 1000 איש! ולא ברור לי אם אמלא ביתר יעילות את חובתי
מבחוץ - ע"י בקורת ועצה של אדם חפשי, או מבפנים - בהנהלת
העניים.

27.4.48

הנתונים מודיעים שעבדאלה הכריז מלחמה על הציונים. הכריז
או לא הכריז - אין זה מעלה או מוריד. ברור היה כל הזמן שאנו
צפויים לשתיים: הפצצה אווירית ע"י כוחות מצרים, עיראק ועוד,
התקפת הלגיון הערבי.

- קשין והרצוג נפגשו שלוש עם מקמילן בענין שיך ג'ראח. הוא דרש
מנוי המקום מערבים ויהודים, כי אינו רוצה לסבול הפרעות לקווי
התחבורה האבאית שלו. הבטיח חופש הכביש לאוניברסיטה, כן התחייב
להודיע למפרע כשיעמדו האנגלים לפנות האזור. הסכים להבטיח
שיירות אספקה לעטרות ונוה יעקב בתנאי שלא יתקפו שיירות דופות
של הערבים באותו כביש. מסכים להוציא נשים וילדים אם נדרוש זאת.

- ג. זק: נחוץ נמל לכלים שלנו. המקום המתאים אבו-זבורה. יעלה
60,000 ל. אפשר לייצר סורפידות. 3 יעלו 7000 ל. בלס מבטיח
עשיתם במשך 4-5 שבועות. להחיש בכל מחיר ייצורן!